

Fremsat i *folketinget* $11/3$ (F. sp. 3348). 1. beh. $15/3$ (F. sp. 3407). Henvist til lønningsudvalget. Betænkning (B. sp. 709) afgivet $23/3$. (Ordfører: Karl Olsen). 2. beh. $28/3$ (F. sp. 4084). 3. beh. $29/3$ (F. sp. 4142). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $30/3$ (L. sp. 1091). 2. beh. $31/3$ (L. sp. 1137). 3. beh. $31/3$ (L. sp. 1190). *Loven stadfæstet 31. marts 1949.* (Lovt. nr. 161).

Loven følger tilsvarende retningslinier som normeringslovene for de nærmest foregående år, dog med den afvigelse, at man under sagens behandling i folketinget har tilføjet bestemmelser, hvorefter de gældende *stedtillægssatser* forhøjes med virkning fra 1. april 1949. Satterne for de i tjenestemandslovens § 85 nævnte grupper af kommuner er herefter følgende:

For under a) henhørende kommuner 648 kr. årlig (tidligere 480 kr.).

For under b) henhørende kommuner 504 kr. årlig (tidligere 432 kr.).

For under c) henhørende kommuner 366 kr. årlig (tidligere 318 kr.).

For under d) henhørende kommuner 264 kr. årlig (tidligere 228 kr.).

For under e) henhørende kommuner 108 kr. årlig (uforandret).

Stedtillægget for de under a), b), c), d) og e) henhørende kommuner kan dog ikke udgøre mere end henholdsvis 27, 21, 15, 11 og 5 (tidligere 20, 18, 13, 9 og 5) pct. af den for den pågældende lønningsklasse eller stilling fastsatte grundløn med det til denne svarende almindelige pensionsgivende løntillæg.

Endvidere bestemmes det ved en ændring til tjenestemandslovens § 88, stk. 1; at der ved bevilling på finansloven for 1949—50 og derefter hvert tredje år kan foretages *forskydninger mellem kommunegrupperne*, hvilket betyder, at disse reguleringer skal foretages et år tidligere end oprindeligt fastsat.